

[Glønborg]

Begrundelse

Opgravning af gaderne er et kraftigt indgreb i borgernes muligheder for at færdes frit. For de næringsdrivende betyder det, at handelen i perioder med vejafspærring går væsentligt ned eller helt ophører, og at mulighederne for at få vareleverancer besværliggøres. For almindelige borgere bliver det vanskeligt at planlægge arbejder med hus og have, som kræver biltransport, og at planlægge flytninger.

Set i forhold til de skrappe bestemmelser om hensyntagen ved miljøsager og byggesager forekommer kommunernes mangel på pligt til, i god tid inden veje og gader opgraves på grund af nedlæggelse af fjernvarme, vejarbejder og lignende, at orientere om de planlagte arbejder gammeldags.

Svar (23/3 90):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Det er sædvanlig kommunal praksis at orientere grundejere forud for vej- og ledningsarbejder, der på mere omfattende måde berører adgangsforholdene til deres ejendomme. Det gælder selvsagt, når grundejerne berøres direkte af det pågældende arbejde, f.eks. ved arealafståelse. For grundejere, hvis adgangsforhold forringes under arbejdet, kan der blive tale om orienteringsmøder, orientering i dagspresse eller omdeling af breve om det forestående arbejde og dets følger.

Det er normalt kommunen som vejmyndighed, der sørger for den fornødne orientering, men undertiden kan ledningsejeren påtage sig denne opgave efter aftale med vejmyndigheden.

Der er mange former for vejarbejde, der berører de omliggende ejendomme. Der kan være tale om pludselige skader i forbindelse med ledningsbrud, mindre arbejder af kort varighed, opgravninger, hvor problemerne let kan løses, og store arbejder, der kan trække ud i månedsvis. Arbejdet kan vedrøre forretningsgader eller villaområder, mange eller få lodsejere. Det er min opfattelse, at problemerne må løses under hensyn til de konkrete forhold, og at det ikke er hensigtsmæssigt at indføre faste forskrifter for orientering af grundejerne. Det vil ikke være i overensstemmelse med afbureaukratiseringstanken at indføre faste regler på et område, hvor vejvæsenet må have mulighed for

at vælge den konkret mest hensigtsmæssige løsning.

Jeg skal ikke bestride, at der i visse kommuner kan være tale om at tilsidesætte vejvæsenets forpligtelser til at orientere grundejerne om forestående større vejarbejder. Er det tilfældet, bør disse i første omgang henvende sig til kommunen for at få den til at opfylde sine naturlige forvaltningsmæssige forpligtelser på området. I øvrigt kan jeg henvise til vejlovgivningens muligheder for at klage til trafikministeren.

For en ordens skyld skal jeg præcisere, at vejarbejder og ledningsopgravninger er forhold, som nabogrunderne må leve med, så længe de udføres på rimelig og forsvarlig måde. Kun under helt specielle omstændigheder kan der blive tale om erstatning for tab, der skyldes vejarbejdet.

Spm. nr. S 637

Til justitsministeren (13/3 90) af:

Kofod-Svendsen (KRF):

»Hvilke muligheder finder ministeren at der er for at hjælpe sovjetiske jøder, der har udrejsetilladelse, til også reelt at kunne udnytte den, f.eks. ved at der gives indrejse- og opholdstilladelse til et antal sovjetiske jøder?«

Begrundelse

I Weekendavisen den 2. marts 1990 giver overrabbiner Bent Melchior udtryk for, at sovjetiske jøder, der har udrejsetilladelse, ikke kan komme nogen vegne, fordi de ingen steder har at tage hen. USA har lagt loft over antallet af sovjetiske jøder, man vil modtage. De tilgængelige ruter til Israel via Budapest og Bukarest er udsolgt mere end et år frem i tiden. Fra vesteuropæisk side gives der ikke transitvisum til jøderne, så de kan bruge vestlige rejseruter, hvor der er plads, fordi man er bange for, at de vil søge asyl på gennemrejsen.

Ifølge oplysninger i Weekendavisen den 9. marts 1990 kan jøderne frit rejse via Danmark. Det hjælper dem bare ikke, for billetterne til de vestlige ruter skal betales med vestlig valuta. En udrejsetilladelse for sovjetiske jøder giver ikke tilladelse til at erhverve vestlig valuta.

Uanset af hvilke årsager de sovjetiske jøder ikke har praktisk mulighed for udrejse, befinder de sig i en dybt ulykkelig situation med fornyede trusler om forfølgelser.